MIELIPIDE

Suomella on vielä mahdollisuus kiriä muut maat biotalouskilpajuoksussa kiinni, jos vain tahtoa strategian jalkauttamiseen ja pullonkaulojen selvittämiseen löytyy. **ANNE BLAND LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Viljelijän palkka

Kyllä on kumma, kun maataloustukien maksatusta lykätään vuodesta toiseen tai seuraaville vuosille.

Sehän on karjamiesten ja viljelijäin palkkaa.

Mitä, jos muiden yrittäjien ja palkkatyöntekijäin palkat maksettaisiin koska sattuu? Hehän kuolisivat nälkään. Maanviljelijät vissiin pärjäävät, sillä he tuottavat ruokaa.

Yleensäkin karja- ja maatalous poljettu EU:n toimesta ala-arvoiseen asemaan.

Kyllä olisi rumat sanat nyt paikallaan. Hävettää olla entinen maanviljelijä.

Seppo Saarinen
Huhmarkoski

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Viljan hinta

Kaikki tuki vaan maitotiloille. En ymmärrä. Eikö muita tuottajia ole? **Ei nimimerkkiä**

Kielioppi

Fennovoimaan sopimukseen pitää kirjata vaatimus työntekijöiden suomenkielen taidosta. Näin taattaisiin paremmin suomalaisille töitä.

Ei nimimerkkiä

Uusi vero

Demarien olisi nyt hyvä keksiä uusi vero metsäteollisuudelle, koska puuta on tarjolla, vaan ei ole kysyntää. **Batman**

Metsänhoito

Yläharvennuksessa otetaan härkinpuut keittoon. Kasvamaan jää paneeli. **Inspehtoori**

Näyttelyt

Konekeskuksissa järjestetyt syysmarkkinat antoisampia kuin nämä kalliit massiiviset näyttelyt, joista voisi vielä kehittää eri alojen yhteistapahtumina. **Ei nimimerkkiä**

Näennäisviljely

Miksi sadonkorjuuvelvoitetta ei saada seuraavaan ohjelmakauteen? Näennäisviljely pahenee entisestään ja maatalouden imago rapistuu törkeistä pelloista.

Ei nimimerkkiä

Palautetta

Olipa mieltä lämmittävä kuva, kun Juha-Matti Laiho paijaili vasuja (MT 15.10.). Miten paljon kuivikkeita ja tilaa. Kaikilla vasikoilla asiat ei ole noin hyvin. **Lomittaja**

Tuulimyllyistä. Oletko varma, että myllyromun omistaa maanomistaja? Poiskuljetus sen sijaan kuuluu maanomistajalle. **Toivonen**

Suomalaisen ayrshire-jalostuksen tulos (MT 17.10. s. 6)?

Kokenut

Jos suomalainen käyttää Belarus traktorissaan Teboilin naftaa, hän on Putinin käskyläinen? Vai kuinka Pohjan Akka?

Pyry

Vaalit

Eduskuntaan tarvitaan yrittäjätaustaisia maalaisjärjellä varustettuja henkilöitä. He ovat joutuneet miettimään talousasioita.

Tarkan euron talous

Turhaa kateutta

Kateelliset vievät voinkin karjatilallisten leivältä. Pitäisikö karjapuolen perustaa oma etujärjestö?

Kaunaan väsynyt

Tuet pitää maksaa ajallaan

Maaseutuviraston mukaan maanviljelijöitä odottaa ensi vuonna ikävä yllätys. Ensi vuoden tukimaksatuksia on siirtymässä 500 miljoonaa euroa vuodelle 2016.

Suomen yhteenlaskettu, vuosittainen maataloustulo on noin 700 miljoonaa euroa, joten ensi vuoden viljelijätulot tippuisivat rajusti.

Ongelmat johtuvat siitä, että maatalouden viljelijätukien maksatuksiin on tulossa muutoksia.

EU:n maatalous- ja maaseutupolitiikan uudistuksesta johtuvat muutokset aiheuttavat muutoksia tukien toimeenpanoon. Samanaikaisesti hallinnon resursseihin kaavaillaan pienennyksiä. Viljelijätukien valvonta ei helpotu tulevina vuosina mutta valvonnan resurssit vähenevät. Tämä on surkea yhtälö.

Maaseutuviraston arvion mukaan elykeskuksissa valvontoihin kuluu enemmän aikaa kuin nykyisin. Tukien maksatukseen voidaan antaa lupa vasta valvonnan jälkeen. Viljelijöiden tulo on riippuvainen tuista.

Tukien maksatus vaikuttaa myös maatalouden investointeihin, maatalouskauppaan ja alueiden tuloihin.

Maanviljely on viranomaisten puolesta erittäin valvottu ammattiala, jossa peltoja, metsiä, tuotantoa ja eläimiä tarkastetaan jopa useammassa vaiheessa. Viljelijät joutuvat toimimaan raskaan byrokratian ja tiukan säännöstelyn alla. Alan toimintaa ei pidä hankaloittaa epäjohdonmukaisuuksilla ja arvostelulla.

> Maanviljelijä on palkkansa ansainnut, ajallaan.

Jos Maaseutuviraston esitys toteutetaan, usealla maatilalla on ensi vuonna edessään kassakriisi. Maatalouden kannattavuus on tällä hetkellä muutenkin erittäin huono heikon markkina- ja taloustilanteen sekä Venäjän vientikiellon takia. Ongelmat ovat suuria ilman viljelijätukien maksatusviivästyksiäkin.

Ruokaa ja maataloutta tullaan aina tarvitsemaan. Mielestäni on tärkeää, että Suomessa säilyy omavarainen maatalous. Maanviljelijä on palkkansa ansainnut, ajallaan.

Nyt on kiireesti selvitettävä vaihtoehdot, jolla tukien maksatukset tapahtuvat ajallaan, byrokratiaa lisäämättä. Toimiin on ryhdyttävä välittömästi.

Ari Torniainen
kansanedustaja (kesk.)

Unohtuuko sote-uudistuksessa ihminen?

KIMMO HAIMI

Palvelun järjestämisvastuun suhteen kunnat ovat nostaneet kädet pystyyn: puoluejohtajien linjausta viidestä erityisvastuualueestapidetään lähes pyhänä, Seppo Pirttikoski kirjoittaa.

Kunnat ovat antaneet sote-lakiluonnoksesta lausuntonsa. Kaikki ovat samaa mieltä siitä, että jotain on tehtävä. Sosiaalitoimen ja erityisesti erikoissairaanhoidon menojen kasvu ei voi jatkua tällaisena. Lääkäriin ei tahdo päästä ja yksityiseen palveluun läheskään kaikilla ei ole varaa.

Hartaan erimielisiä ollaan puolestaan siitä, kuka palvelut tuottaa. Tuottaako palvelun kunta, keskuskaupunki, pieni kuntayhtymä vai peräti maakunnan kokoinen kuntayhtymä.

Palvelun järjestämisvastuun suhteen kunnat ovat nostaneet kädet pystyyn: puoluejohtajien linjausta viidestä erityisvastuualueesta pidetään lähes pyhänä. Asiana, johon kukaan ei enää saa puuttua.

Perus- ja erikoissairaanhoidon organisaatioiden yhdistämisessä tuntuisi olevan viisautta. Tällöin loppuisi jatkuva kisaaminen henkilöstöstä, välineistä ja rahasta. Yhdistetyssä organisaatiossa voitaisiin terveydenhuollon osaaminen hyödyntää maksimaalisesti. Suomessa olisikin varsin luontevaa koota terveydenhuolto maakunnittain kuntayhtymiksi.

Tässä lakiluonnoksessa ei ole tarkkaan määritelty lähipalveluita. Miksi ei?

Valistunut arvaukseni on se, että niitä yritetään keskittää keskuskaupunkeihin. Jotta näin ei kävisi, lähipalvelut tulee määritellä lailla ja ne on taattava lailla joka kunnassa. Ellei tätä kirjausta saada lakiin, näemme tulevaisuudessa ennen näkemättömän palveluiden keskittämisaallon.

Erityisen tärkeinä pidän nykyisten terveyskeskusten tuottamia lähipalveluita. Toimiva ja palveleva terveyskeskus on oltava jatkossakin jokaisessa kunnassa. Uudella sote-lailla ei saa tätä romuttaa.

Sote-uudistuksen tavoite on kunnianhimoinen. Sen yhtenä tavoitteena on ottaa pois kunnilta sosiaalipalveluiden tuottaminen ja viedä sekin kuntaa isommalle organisaatiolle. Tätä tulee arvioida uudelleen. Kuntien sosiaalitoimella on nimittäin jatkuva ja tiivis vuorovaikutus päivähoitoon, kouluihin, nuoriso- ja liikuntatoimeen sekä kunnan työllisyysasioihin. Näitä sidoksia ei missään olosuhteissa pidä katkaista.

Lisäksi sosiaalitoimen asiat ovat poikkeuksetta yksilöasioita, johon liittyy tiiviisti asiakkaan läheiset tai perhe. Näistä syistä sosiaalitoimen palvelutuotanto ja järjestämisvastuu pitäisi jättää kuntiin, lähelle ihmistä. Tämä olisi erityisesti kuntalaisten etu ja sitä kautta kuntien etu.

Tunnustan, että uudistumista on tapahduttava, mutta sen tulee tapahtua ihmisen ehdoilla ja lähipalvelut turvaten. Kuntien keskeinen tehtävä on alusta alkaen ollut huolehtia vähäosaisista. Tämä vastuu pitää kuntien edelleen kantaa ja se onnistuu parhaiten kuntien omien sosiaalipalveluiden kautta, ei niin sanottujen miljoonapiirien kautta.

Seppo Pirttikoski
agronomi
Perho/Ilmajoki

Pääministeri hämärtää Suomen linjaa

Pääministeri Alexander Stubb hämärtää kannanotoillaan Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan linjaa.

Aiemmat pääministerit ovat ulkomaillakin aina kertoneet Suomen virallisen linjan eikä heillä ole ollut mitään syytä tai tarvetta esitellä henkilökohtaisia kantojaan.

Nykyinen pääministeri Stubb ilmoittaa kertovansa Suomen linjan, mutta samaan hengenvetoon kertoo, että hänen mielestään Suomen pitää liittyä Naton jäseneksi. Pääministeri toimii jatkuvasti oman hallituksensa ohjelmaa vastaan.

Stubbin kannanotot antavat hyvin ristiriitaisen kuvan Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Sellaiseen meillä ei ole tässä kansainvälisessä tilanteessa eikä muutoinkaan varaa.

Keskustelua ulko- ja turvallisuuspolitiikasta tarvitaan, mutta Stubbin toiminta on poikkeuksellista. Suomen linjan hämärtäminen ei ole Suomen edun mukaista.

Suomen linja on sotilaallinen liittoutumattomuus. Tälle linjalle on suomalaisten enemmistön tuki. Tätä linjaa on viisasta noudattaa myös tulevaisuudessa.

Sirkka-Liisa Anttila
kansanedustaja (kesk.)

Yhteispalstoilta lisää puuta tarjolle

Julkisuudessa on viime aikoina pohdittu kotimaisen puun riittävyyttä, varsinkin jos Äänekosken ja Varkauden hankkeet viedään maaliin asti. Toisaalta on kannettu huolta hoitamattomien metsien jo suuresta ja yhä lisääntyvästä määrästä.

Suomessa on Maanmittauslaitoksen virkamieheltä saamani tiedon mukaan vielä noin 50 000 soran, saven ynnä muun sellaisen ottoon vuosikymmeniä sitten erotettua palstaa, joissa voi olla jopa 36 osakasta.

Suurin osa näistä noin 0,5 hehtaarin palstoista on vuosien varrella käynyt tarpeettomiksi ja metsittynyt. Metsänhoidollisista toimenpiteistä ei ole huolehtinut kukaan.

> Suomessa on vielä noin 50 000 esimerkiksi soran ja saven ottoon kauan sitten erotettua palstaa.

Yksinkertaisella laskutoimituksella tarjolla olisi 25 000 hehtaaria metsää, joka olisi mahdollista ottaa järjestelmällisen metsänhoidon kohteeksi. Suurin osa osakkaista on todennäköisesti valmis luopumaan osuudestaan.

Kyseisen palstan hinta harvoin nousee kynnyskysymykseksi. Todennäköiseksi esteeksi ostohalukkuudelle nousee Maanmittauslaitoksen perimä toimitusmaksu sekä verohallinnon varainsiirtovero ja lainhuudatusmaksu, jotka vähintäänkin tuplaavat palstan kokonaishinnan. Hehtaarihinta alkaa sen jälkeen hipoa summaa, joka viimeistään vie ostohalut.

Mikäli ollaan aidosti huolestuneita puun riittävyydestä, valtiovallan tulisi mitä pikimmin miettiä toimitusmaksun kohtuullistamista, jolloin kiinnostus näitä metsälöitä kohtaan todennäköisesti kasvaa ja ne saadaan aktiivisen metsänhoidon, kasvatuksen ja jossain vaiheessa puunmyynnin piiriin.

Arto Lepistö
metsänomistaja
Jalasjärvi

Onko Suomi jo menettänyt pelin biotalousmarkkinoista?

Biotalous on tämän päivän muotisana. Se löytyy poliittisista puheista, mutta myös valtioneuvoston kärkistrategioista: tavoitteena on luoda peräti 100 000 uutta työpaikkaa ja nostaa biotalouden liikevaihto vuoteen 2025 mennessä jopa sataan miljardiin euroon.

Mutta onko tämä jo liian myöhäistä? Vuosikaudet Suomessa on haaveiltu vanhanaikaisen ja ongelmista toiseen rämpivän ydinvoiman perään ja bioenergialle on tuskin uhrattu ajatustakaan.

Hallitus on esimerkiksi vasta nyt päättänyt nostaa puuhakkeen tukea, mutta pellettimarkkinat on jo menetetty. Kanada tullee viemään vapaakauppasopimuksen myötä Euroopan unionin metsäenergiamarkkinat.

Suurimpana pullonkaulana biotalouden vauhdittamiselle ovat olleet politiikan kehittämisen siiloutuminen ja erilaisten etuintressien ristiriitaisuus. Miten saada niin ympäristönsuojelijat, maanviljelijät kuin energiateollisuuskin niistä vastaavine ministeriöineen yhden pöydän ääreen? Onko olemassa edes yhteistä biotalous-määritelmää?

Maaseutu- ja erävihreiden mielestä biotalous on ennen kaikkea se talouden osa, joka pyrkii vähentämään riippuvuutta fossiilisista luonnonvaroista (mukaan lukien turve!) sekä käyttämään uusiutuvia luonnonvaroja tehokkaasti ja tuhlaamatta ravinnon, energian, tuotteiden ja palvelujen tuottamiseen.

Kierrättäminen ja kierrätystalous kuuluvat biotalouteen: jäte ei ole ongelma vaan ratkaisu.

Suomessa biotaloudella olisi suuret mahdollisuudet. Onhan biomassavarantomme per asukas yksi parhaimmista ja biotuotteiden, kuten koneiden ja laitteiden, sekä prosessien kehittely on huippuluokkaa.

Neljän vuodenajan, vihreän kullan ja tuhansien järvien Suomi on myös aineettomien hyödykkeiden vahva maa: greencaren ja luontomatkailun buumi on vasta alkamassa.

Hajautettu biotalousmalli on oleellinen osa parempaa ja kestävää energia- ja ruokaturvaa. Maabrändityöryhmän tavoite saada puolet viljelyalasta vuoteen 2030 luomuun on hyvin ajankohtainen. Gm-vapaus sekä lähiruoka ovat tärkeä osa kestävää globaalia ruokajärjestelmää.

Huoltovarmuudenkin näkökulmasta hajautettu malli on paras. Logistiikkavalmiudet ovat etäisyyksistä huolimatta Suomessa hyvät ja maaseudulla on vielä osaajia. Toimivat kotimarkkinat luovat hyvän pohjan viennille.

Myös EU satsaa biotalouteen Horizon-tutkimusohjelmansa sekä Bio-based Industries Consortiumin kautta. Jälkimmäisessä on mukana suomalaisiakin yrityksiä. Tutkimuksen kautta on löydettävissä myös uusia innovaatioita kuten ajatus, jossa yhdistyvät sekä Itämeren puhdistuminen että energian tuottaminen levästä.

Suomella on siis vielä mahdollisuus kiriä muut maat biotalouskilpajuoksussa kiinni, jos vain tahtoa strategian jalkauttamiseen ja pullonkaulojen selvittämiseen löytyy. Siinä samalla pidetään maaseutukin elinvoimaisena.

Anne Bland
varapuheenjohtaja
vihreät

VIERASKOLUMNI

Palmun alla

Monen suomalaisenkin lomaunelmissa siintelevät lämmin etelän meri, valkoinen korallihiekka ja kirkas auringonpaiste, johon varjon suovat rannalla huojuvat kookospalmut.

Unelma lomasta Etelämeren atolleilla on tuttu kaikissa varakkaissa maissa. Siksi sillä on hyvä herätellä myös huonoa omaatuntoa: kun te siellä pohjolassa pölläyttelette surutta hiilidioksidia ilmaan, jäätiköt sulavat, meren pinta nousee ja paratiisisaaret hukkuvat mereen.

Mutta onko näin? Miksi atollit juuri nyt hukkuisivat vähäiseen merenpinnan nousuun, kun jääkauden kylmimmän vaiheen jälkeen merten pinta on noussut peräti 120 metriä ja joissakin vaiheissa merenpinnan nousu oli huomattavasti nopeampaa kuin nyt?

Lukion maantieteen tunneilla jo opimme (ne, jotka saivat maantiedettä lukea!), kuinka atollit syntyvät. Merenpohjassa on kohouma, joka yltää niin lähelle pintaa, että korallit pystyvät sen asuttamaan.

Korallieläimet sitovat hiilidioksidia ja kalsiumia kalkkikiveksi, josta riutat syntyvät. Riutat kasvavat aina vedenpintaan asti. Toisessa laidassa ne ulottuvat aktiivisina suunnilleen sinne, minne valokin yltää, muutaman kymmenen metrin syvyyteen.

Kun vedenpinta nousee, koralliriutta kasvaa ylöspäin. Kun vedenpinta laskee, riutan ylimmät harjanteet jäävät kuiville, mutta riutan kasvu jatkuu meren puoleisella reunalla.

Merivesi nousee kiistatta, ja vuoteen 2100 mennessä nousuksi arvioidaan yksi metri nykyiseen verrattuna. Merivesi nousee siis noin sentin vuodessa.

Kiribatin presidentti Anote Tong on maalaillut puheissaan kauhukuvia hukkuvasta valtakunnastaan ja hänen sanomaansa lännen mediat ovat innolla levittäneet.

Uusseelantilaista atollien kehitystä tutkivaa tiedemiestä Paul Kenchiä ristiriidat kiusasivat, ja niin hän alkoi selvittää asiaa. Kuudenkymmenen vuoden ajalta otetuissa ilma- ja satelliittikuvissa ei näkynyt mitään viitteitä atollien häviämisestä, vaikka veden pinta oli noussut sinä aikana 15 senttiä.

Yhdessä australialaisen Peter Cowellin kanssa he syventyivät perusteellisemmin asiaan ja laativat mallin atollin kasvusta ja kehityksestä.

Kun myrskyaallot runnovat atollia, ne eivät suinkaan kuluta atollin keskellä olevaa saarta. Käy päinvastoin, ne heittävät rannalle korallinkappaleita, simpukankuoria ja kaikkea muuta laguuniin ja riutalle kertynyttä ainesta.

Myrskyt kasvattavat saaren korkeutta samaan tahtiin kuin merenpinta nousee.

Tämä on pitänyt Etelämeren saaret merenpinnan yläpuolella nopeankin vedenpinnan nousun aikana.

Monella atollilla, myös Kiribatissa, on kyllä havaittu rantojen kulumista. Jopa kokonaisia kyliä on suistunut mereen. Kun syitä on tutkittu, eroosion on havaittu johtuvan paikallisista tekijöistä ja nimenomaan asukkaiden omista toimista: koralliriuttojen tuhoamisesta, ruoppauksista, rantahiekan kaivusta rakennusmaaksi ja rantakasvillisuuden tuhoamisesta.

Monilla saarilla on aivan liian paljon asukkaita. Esimerkiksi Kiribatiin kuuluvalla 15 neliökilometrin suuruisella Etelä-Tarawan saarella elää 50 000 ihmistä, 3 300 neliökilometrillä! Helsingissä asuu 2 800 ihmistä neliökilometrillä, joten saarelaiset asuvat selvästi tiuhemmassa kuin helsinkiläiset.

Liian suuri väestömäärä johtaa suojaavan kasvipeitteen hävittämiseen ja rakentamiseen aivan liian lähelle rantaa.

Meillä on kyllä syytä kantaa huonoa omatuntoa tuhlailevasta elämäntavastamme, mutta Kiribatin vaikeuksiin me emme silti ole syyllisiä. Kullakin seudulla asukkaiden pitäisi ensisijaisesti huolehtia omasta ympäristöstään: ajattele globaalisti, toimi paikallisesti.

SEPPO VUOKKO
on luontokirjailija Savitaipaleelta.

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Soidensuojelu sähköisti keskustelun

Kokoomuslaisen ympäristöministerin **Sanni Grahn-Laasosen** päätös selvityttää soidensuojelua vapaaehtoispohjalta nostatti ärhäkkää keskustelua Maaseudun Tulevaisuuden verkko- ja Facebook-sivuilla.

Nimimerkki Wituksman katsoo, että ”demarit ja vihervasurit” eivät ymmärrä asian ydintä.

”Jos jollain on jotain niin arvokasta että se pitäisi suojella, niin oikea tapa edetä asiassa ei ole rosvota omistaja pakkolunastuksen avulla.”

Nimimerkki Omaisuutta ei saa ryöstää millään tavalla vertaa nykytilannetta suojeluvaatimuksineen turveteollisuuden toimiin.

”Vapo sai pilkkahintaan aikoinaan soita vuokrattua tai ostettua.”

Grahn-Laasosen ratkaisua kiitettiin

Facebook-sivulla vapaaehtoinen soidensuojelumalli keräsi runsaasti kannatusta. Etupäässä ministerin toimintaa kiitettiin.

”Ehdottomasti vapaaehtoinen malli. Pakkolait eivät koskaan ole olleet hyväksi suomalaisille”, **Pirjo Kankaanpää** sanoo.

”Koko maailma ei voi valitettavasti olla koskematon ulkoilmamuseo. Silti luonnonsuojelua tarvitaan. Maaomistustakin koskee perustuslain omaisuuden suoja, joten eriasteisesta yksityisomaisuuden sosialisoinnista on hyvä antaa asianmukainen korvaus – ja todellakin – kuunnella myös sosialisoitavan omaisuuden omistajaa”, **Juhani Kauppinen** toteaa.

”Vanhat suojelualuekorvaukset ovat olleet osin mitättömiä. Uusi ympäristöministeri on osoittautunut vanhoja luutuneita käytäntöjä perustellusti tuulettavaksi osaajaksi. Erinomaista”, Kauppinen jatkaa.

”Maanviljelijät tekevät koko ajan työtä luonnon kanssa ja sen parissa. Heillä on todellinen tuntuma siihen”, kommentoi **Pentti Hotti.**

”Kerrankin jotain vapaaehtoista”, **Annika Wiikeri** kiittelee.

Myös tiukkaa suojelua vaadittiin

Myös vastakkaisia mielipiteitä nousi esiin.

”Vapaaehtoisuus näkyy Suomen järvien tilassa. Niitä eivät naapurimaiden asukkaat pilaa”, **Ahti Paananen** huomauttaa.

Kari Turunen vaatii nykyistä tiukempaa soidensuojelua.

”Soiden suojelua vaan lisää. Ennenvanhaiset hillasuot ovat jo menetetyt ojitusten ja turvesoiden vuoksi! Ojitus soilla on vanhanaikasta, ja ajatus, etta suolla voitaisiin kasvattaa puuta, on harhaanjohtavaa. Ne männynkäkkärät, jotka siellä kasvavat, rauha niille!”

”Ilman näitä luonnonsuojeluohjelmia Etelä-Konneveden kansallispuisto olisi jäänyt perustamatta”, **Risto Palokangas** sanoo.

JUKKA KOIVULA